

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 10ης Ιανουαρίου 1985

στην υπόθεση 229/83 (αίτηση του Cour d'Appel του Poitiers για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Association des Centres Distributeurs Edouard Leclerc και ανώνυμη εταιρεία Thouars Distribution και λοιποί, κατά εταιρείας περιορισμένης ευθύνης «Au Blé Vert» και λοιπών⁽¹⁾

(Ενιαία τιμή βιβλίων)

(85/C 32/06)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση 229/83 που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Cour d'Appel του Poitiers προς το Δικαστήριο, κατ'εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της εκκρεμούς ενώπιον του εν λόγω δικαστηρίου διαφοράς μεταξύ Association des Centres Distributeurs Edouard Leclerc, Παρίσι, και ανώνυμης εταιρείας Thouars Distribution και λοιποί, Sainte-Verge, αφενός και εταιρείας περιορισμένης ευθύνης «Au Blé Vert», Thouars, Georges Lehec, Auxerre, ανώνυμης εταιρείας Pelgrim, Thouars, Union Syndicale des Libraires Γαλλίας, Παρίσι, Ernest Marchand, Thouars και Jeanne Demee, το γένος Palluault, Thouars, αφετέρου, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 3 στοιχείο στ) και του άρθρου 5 της συνθήκης ΕΟΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους Mackenzie Stuart, πρόεδρο, G. Bosco και K. Κακούρη, πρῶτους τμήματος, A. O'Keeffe, t. Koopmans, U. Everling, K. Bahlmann, Y. Galmot και R. Joliet, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: M. Darmon, γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 10 Ιανουαρίου 1985 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Στο παρόν στάδιο του κοινοτικού δικαίου, το άρθρο 5 παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 στοιχείο στ) και το άρθρο 85 της συνθήκης, δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να θεσπίζουν νομοθεσία, σύμφωνα με την οποία η λιανική τιμή πώλησης των βιβλίων πρέπει να καθορίζεται από τον εκδότη ή τον εισαγωγέα του βιβλίου και επιβάλλεται σε όλους τους εμπόρους λιανικής πώλησης, υπό τον όρο ότι η νομοθεσία αυτή τηρεί τις λοιπές ειδικές διατάξεις της συνθήκης, και ιδίως εκείνες που αφορούν την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων.

2. Στο πλαίσιο μιας τέτοιας εθνικής νομοθεσίας, συνιστούν μέτρα αποτελέσματος ισοδύναμα με ποσοτικό περιορισμό των εισαγωγών, τα οποία κατά την εισαγωγή, που απαγορεύει το άρθρο 30 της συνθήκης, οι διατάξεις:

- σύμφωνα με τις οποίες ο καθορισμός της λιανικής τιμής πώλησης του βιβλίου εναπόκειται στον εισαγωγέα, ο οποίος οφείλει να φέρει σε πέρας τις διατυπώσεις σχετικά με προβλεπόμενη από το νόμο κατάθεση ενός αντιτύπου του εν λόγω βιβλίου, δηλαδή εναπόκειται στον κύριο αντιπρόσωπο, ή
- που επιβάλλουν, όσον αφορά την πώληση βιβλίων που εκδίδονται στο ίδιο το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος και επανεισάγονται αφού προηγουμένως εξαχθούν σε άλλο κράτος μέλος, την τήρηση της τιμής πώλησης που καθορίζει ο εκδότης, εκτός αν από αντικειμενικά στοιχεία αποδεικνύεται ότι τα εν λόγω βιβλία εξήχθησαν με αποκλειστικό σκοπό την επανεισαγωγή τους και την κατ' αυτό τον τρόπο καταστράγγιση της εν λόγω νομοθεσίας.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 15ης Ιανουαρίου 1985

στην υπόθεση 168/83: Laura Pasquali-Gherardi κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽¹⁾

(Υπάλληλος — Εργατικό ατύχημα — Αποζημίωση)

(85/C 32/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση 168/83, Laura Pasquali-Gherardi, γραμματέας στενοδακτυλογράφος C 2/3 στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κάτοικος Λουξεμβούργου, 17 Boulevard Royal, εκπροσωπούμενη από τον V. Biehl, δικηγόρο Λουξεμβούργου, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον ίδιο δικηγόρο 18a, rue de Glacis, κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (εκπρόσωπος: M. Peter, επικουρούμενος από τον A. Bonn, δικηγόρο Λουξεμβούργου), που έχει ως αντικείμενο αγωγή αποζημίωσης λόγω υπηρεσιακού πταίσματος, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους G. Bosco, πρόεδρο τμήματος, A. O'Keeffe και R.

(1) ΕΕ αριθ. C 295 της 2. 11. 1983.

(1) ΕΕ αριθ. C 239 της 8. 9. 1983.

Ξολιет, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: M. Darmon, γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 15 Ιανουαρίου 1985 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την αγωγή ως απαράδεκτη.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 15ης Ιανουαρίου 1985

στην υπόθεση 241/83 (αίτηση έκδοσης προδικαστικής απόφασης του Bundesgerichtshof): Erich Rösler κατά Horst Rottwinkel (1)

(Σύμβαση των Βρυξελλών, άρθρο 16 παράγραφος 1 — Αποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία — Μισθώσεις ακινήτων)

(85/C 32/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση 241/83, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Bundesgerichtshof προς το Δικαστήριο σχετικά με την ερμηνεία από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κατ' εφαρμογή του πρωτοκόλλου της 3ης Ιουνίου 1971, της σύμβασης της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, με την οποία το εν λόγω δικαστήριο ζητεί, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ Erich Rösler, κατοίκου Βερολίνου, και Horst Rottwinkel, κατοίκου Bielefeld, την έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 16 παράγραφος 1 της σύμβασης της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, όσον αφορά την αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, σε υποθέσεις εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων και μισθώσεως ακινήτων, των δικαστηρίων του κράτους μέλους της τοποθεσίας του ακινήτου, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους G. Bosco, πρόεδρο τμήματος, P. Pescatore, A. O'Keefe, T. Koopmans και K. Bahlmann, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn, γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 15 Ιανουαρίου 1985 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το άρθρο 16 σημείο 1 της σύμβασης εφαρμόζεται σε όλες τις συμβάσεις μίσθωσης ακινήτου, έστω και αν συνάπτονται για περιορισμένο χρονικό διάστημα και αφορούν μόνο την παραχώρηση της χρήσης εξοχικής κατοικίας.

(1) ΕΕ αριθ. C 316 της 22. 11. 1983.

2. Υπάρχουν στην αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους της τοποθεσίας του ακινήτου, την οποία προβλέπει το άρθρο 16 σημείο 1 της σύμβασης, όλες οι διαφορές που αφορούν τις αμοιβαίες υποχρεώσεις του εκμισθωτή και του μισθωτή οι οποίες απορρέουν από τη σύμβαση μίσθωσης, και ειδικότερα, οι διαφορές που αφορούν την ύπαρξη ή την ερμηνεία της μίσθωσης, τη διάρκειά της, την απόδοση του ακινήτου στον εκμισθωτή, την αποκατάσταση των ζημιών που προκάλεσε ο μισθωτής ή την είσπραξη του ενοικίου και των άλλων παρεπόμενων εξόδων που υποχρεούται να καταβάλει ο μισθωτής, όπως οι δαπάνες για την κατανάλωση νερού, φωταερίου και ηλεκτρικού ρεύματος. Αντίθετα, οι διαφορές που έχουν έμμεση μόνο σχέση με τη χρήση του μισθωμένου, όπως αυτές που αφορούν την απώλεια της απόλαυσης των διακοπών και τα έξοδα ταξιδιού, δεν υπάγονται στην αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία που αναφέρεται το άρθρο αυτό.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 15ης Ιανουαρίου 1985

στην υπόθεση 250/83: Finsider—Società Finanziaria Siderurgica per Azioni, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1)

(ΕΚΑΧ — Ποσοτώσεις — Κρατικές ενισχύσεις)

(85/C 32/09)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευτεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση 250/83 Finsider — Società Finanziaria Siderurgica per Azioni, Ρώμη, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Γένοβας Sergio M. Carbone, και τον Roberto Barabino, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Nico Schäffer, 12 Av. de la Porte Neuve, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Oreste Montalto) που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της γενικής αποφάσεως (ΕΟΚ) αριθ. 2748/83 της Επιτροπής της 30ής Σεπτεμβρίου 1983 για δεύτερη τροποποίηση της απόφασης αριθ. 2177/83/ΕΚΑΧ σχετικά με παράταση του συστήματος επιτηρήσεως και ποσοτώσεων παραγωγής για ορισμένα προϊόντα των επιχειρήσεων της βιομηχανίας σιδήρου και χάλυβα (2) το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους O. Due, πρόεδρο τμήματος,

(1) ΕΕ αριθ. C 336 της 13. 12. 1983.

(2) ΕΕ αριθ. C 269 της 1. 10. 1983, σ. 55.